

XII.évfolyam 4+1. szám *Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja* 2011.

Csepűrágók és Apostolok

Iskolánkban szép hagyomány: az osztályoknak kötelező félévente legalább egyszer színházba menni...

Kötelező. Korunk sajátossága, hogy ami ezzel a szóval kezdődik, az, vagy csak unalmas időpazarlás lehet, vagy egy bigott rendszer felszínes magamutogatásának eszköze, amivel minket is bele akarnak kényszeríteni a szürke, személytelen valóságba. Nagy a kockázat, hiszen senki nem akar névtelenül elveszni a felnőtt világ sulylyesztőjében.

És milyen igaz! Láttatok már hatalmas, sötétített üveges, feketén csillogó luxus BMW-t parkolni a színház épülete előtt? Megfigyeltétek, milyen emberek szállnak ki belőle? Legtöbbször százazreket érő divatos ruhában, fensőbbesleges arckifejezéssel haladnak a VIP páholyok felé. Az elit számára fontos társasági esemény a színház. De kétkem, hogy ez a darabok miatt lenne. Ugyanis ezek az emberek változatlanul, ugyan azokkal az érzelmekkel és gondolatokkal hagyják el a színházat előadás után, mint amivel jöttek.

Vajon ez volt a céljuk az előadóknak is? Hogy olyan embereknek játszanak, akikhez nem jut el az üzenetük, vagy fel sem merül bennük, hogy volt üzenet? Vagy azoknak adjanak elő, akik időpocsékolásnak tartják azt az ott töltött 90 percet, mikor helyette „szórakozhattak” volna? Miért van színház, ha a legtöbb néző számára ma már csak nyűg, kötelesség részt venni egy-egy előadáson? Idei tentamen dolgozatomban hozzatok akartam közelebb hozni a választ.

A reformkorban a színháztársaság célja volt: a nemzeti gondolkodás hirdetése a német hatalom által elnyomott magyar ifjúság köreiben, hogy kiutat mutasson. Akkor azt tartották, hogy a színház a legdemokratikusabb hely, ahol a

báró és a csizmadia ugyanazt az előadást kapja, akármennyit fizetett a jegyért és akármelyik helyen ül. A színészeket pedig kizárólag a teljesítményük alapján értékelték. Azt gondolhatnánk, hogy mint a legtöbb forradalomnak, ennek is Pest volt a színhelye, de ebben az esetben ez nem igaz. Az első színházat 1819-ben Miskolcon kezdték el építeni, miután Pest 26 évig eredménytelenül bajlódott egy felépítésével.

A korabeli színészek élete mégis megdöbbentően hasonló, ugyan azzal a végkifejlettel. Elhivatottságból választották pályájukat, ami jobbik esetben rövid életű sikert és gazdagságot hozott nekik. Mégis a legtöbben koldusként haltak meg, s emléküket a szegények temetőjében, jelöletlen sírok őrzik. Ez volt a jutalmuk a nemzeti érzés felébresztéséért. Elfelejtették őket.

De mi a célja a 21. századi színháztársaságnak? Szeretjük mi a színházat úgy, mint a reformkor egyszerű emberei? Ha választanunk kell az internet, egy menő új film és egy jó színdarab között, vajon a színházat választjuk-e? Mi, az osztályban csak túlesünk-e az éves kötelező színházlátogatáson, vagy valóban érdekel minket, mit nézünk meg? És hol vannak a klasszikus színdarabok? Hol tudom megnézni az igazi Bánk bánt a Junior változat helyett, vagy az Otellót úgy, ahogy azt Shakespeare elképzelte?

Mintha eljött volna az ideje egy új reformkornak, amit talán nekünk kell majd sikerre vinni. Lehetsz szabályok ellen lázadó és eltűnsz a tömegben, vagy küzdhetsz a látszatviselkedés és a sznobizmus ellen, ezzel válva „forradalmárrá”. Mersz-e más lenni, mint a többiek? A döntés a tiéd!

Részlet a szerző Tentamen dolgozatából.

Tehetséges diákok

Iskolánkba számos tehetséges diák jár, olyanok, akik valamiben kitűnnek a többiek közül. Az ígértük, hogy igyekszünk közülük minél többet bemutatni. Ebben a számban Légrádi Zsófit interjútartottam meg, aki mostanság történelemi sikereivel tűnik ki a többi diák közül.

1. Legutóbb milyen díjat nyertél és mi volt a jutalmad?

A Bolyai-díjat eredetileg professzoroknak és kutatóknak osztják ki, akik később Bolyai-pályázatot hirdethetnek egyetemisták és középiskolások részére. A pályázat fődíja jelentős összegű pénzjutalom volt.

2. Mit kellett tenned azért, hogy megkapd ezt a díjat?

2009-ben Dr. Ritoók Zsigmond klasszika-filológus professzor nyerte el a díjat, aki egy elsősorban történeti jellegű témát jelölt ki, amelyet pedagógiai és nyelvészeti szempontok színesíthettek. A pályázat témája az ógörög nyelv oktatása volt a magyarországi középiskolákban az 1850 és 1945 közötti időszakban. Erről vártak egy minimum 40 oldalas kutatómunkát, amelyet a második fordulóba jutóknak szóban is meg kellett védeni.

3. Ki segített elkészíteni a dolgozatodat?

A dolgozat elkészítésében sok segítséget kaptam Török Márta tanárnőtől, aki már tavaly az OKTV készülés során megtanított a tanulmányírás módszerére. A dolgozat készítésekor - a téma különlegessége miatt - leginkább az Országos Széchényi Könyvtárban talált szakirodalomra tudtam támaszkodni. Tanárnő ebben is sokat segített, ő mutatta meg, hogy működik egy ilyen nagy könyvtár, hogyan kell keresnem a katalógusban, felkérni könyveket a raktárból, és hogyan tájéko-

zódjak a különböző olvasótermekben. Tanárnő szervezte meg, hogy az ELTE klasszika-filológia könyvtárában kutathassak, és ő javasolta, hogy az Országos Pedagógiai Könyvtárban is nézzek szét, ahol szintén máshol nehezen fellelhető anyagokhoz jutottam.

3. Mennyi ideig készítetted?

A pályázatra már az előző tanév végén felhívta a figyelmemet Márta tanárnő, így lett volna 5 hónapom, hogy dolgozzak rajta. Jó szokásomhoz híven azonban az utolsó pillanatban, egy hónappal a leadási határidő előtt kezdtem el komolyabban foglalkozni a témával. Kb. 3 hétig gyűjtöttem az anyagot, s a dolgozat nagy részét 3 nap alatt írtam meg.

5. Milyen tanácsokat adnál annak, aki meg szeretné kapni ezt a díjat?

Először is Török Márta tanárnővel kell keresni a kapcsolatot, aki számos pályázati és egyéb versenylehetőséget tud ajánlani. Úgy gondolom, egy ilyen nagyobb lélegzetű pályamun-

ka megírásához szükséges, hogy a témában meglássuk az érdekességeket, a szépségeket, amelyek fenntartják a motivációt. Számomra például sokat jelentett az a felfedezés, hogy a dolgozat témája számos olyan kérdést vetett fel, amelyekre még nem született válasz, s ezek a kérdések a mai napig foglalkoztatnak. Ilyen a mai oktatáspolitikai kérdések többsége, amelyek pl. a különböző tantárgyak oktatásban betöltött súlyáról (ez esetben például a klasszikus nyelvek szerepéről), vagy a hagyományos és a kompetencia alapú oktatás előnyeiről és hátrányairól szólnak.

Szalai Kata

A négy anyanyelvű ember

Iskolánkban több külföldi származású diák is jár, ám én olyan szerencsés is vagyok, hogy közülük egyikükkel, a négy nyelven beszélő Müller Michael Gerdoviccsal egy osztályban koptatom az iskola padjait. Misa - mint tudjuk - négy anyanyelvvel is rendelkezik. Ennek előnyeiről és nehézségeiről kérdeztem. Misa elég jól beszél magyarul, de vannak nyelvveltségi problémái.

1. Hol születtél? Milyen emlékeid vannak arról az országról?

Ukrajnában születtem, egy Melitopol nevű városban. Sajnos csak nagyon kevés emlékem van róla. Konkrét egyáltalán nincs, csak részletek. Így nem tudom megmondani, hogy hol és mikor zajlott egy-egy emlék. Régi fotók alapján ugyan vissza tudok emlékezni, de minthogy egészen kiskoromban éltem ott, ezért körülbelül annyira emlékszem, amennyire bárki emlékszik a gyerekkorából.

2. Hány évesen költöztél Magyarországra? Mi volt az első benyomásod?

5-6 évesen kerültem ide...ami a benyomást illeti, kicsi, vidám és elsősorban hiperaktív voltam, ezért minden, tényleg minden, boldoggá tett engem. Mindent látni akartam, mindenre nyitott voltam és még kisgyerekként is képes voltam érzékelni azt, hogy Ukrajnához képest egy sokkal jobb környezetbe kerültem.

3. Mi a véleményed Magyarországról, a magyarokról és a magyar nyelvről?

Nagyon tetszik az ország, a magyarok is nagyon vendégszerető, barátságos emberek. Ha segítségre volt szükségünk, eddig még mindig számíthatunk a szomszédokra, ismerősökre. Véleményem szerint a magyar nyelv szókimondó és szép, szívesen beszélem.

4. Hány nyelven beszélsz? Mi ennek az oka?

Jelenleg négy nyelven beszélek: németül, angolul, magyarul és oroszul. Magyarul, mert itt élek. Már oviban tanulni a magyar nyelvet, iskolába ke-

rülve, már szinte olyan módon beszéltem a nyelvet, mint bármely osztálytársam. (Azt is tudom, hogy maradt egy kevés akcentusom és rossz az intonációm, ha izgulok.)

Oroszul azért tudok, mert anyai ágon ez az anyanyelvem. Szégyellem bevallani, minthogy csak anyával és a testvéremmel tudtam gyakorolni, elhanyagoltam az anyanyelvemet, és csak később tanultam meg írni és olvasni, és nem megy annyira folyékonyan mint a többi nyelv. Németül,

azért tudok viszonylag jól, mert az „apanyelvem”. Angolul azért tudok, mert a szüleim csak azon a nyelven értik meg egymást, emellett kiskoromban angolul (és németül) néztem tévét (nem volt magyar nyelvű adásunk ...). Mi ilyen sajátosan kommunikálunk.

5. Melyik a kedvenced a négy nyelv közül? Miért?

Nincs kedvenc nyelvem, mindegyiket a maga módján szeretem, mindegyiknek megvan a maga szépsége. Talán mert mindegyik a maga módján az anyanyelvem, mindegyiket egyformán fontosnak tartom, mindegyik egy-egy része

az életemnek, mindegyik egyformán kulcsfontosságú szerepet játszott a nevelésemben.

6. Magyarul vagy más nyelven olvasol szívesebben?

Legszívesebben az eredeti nyelvükön szeretem elolvasni a könyveket, fordításokban gyakori a szövegváltoztatás, azokat meg inkább elkerülöm, ha lehet. Így általában angolul szoktam olvasni, de gyakran olvasok németül és magyarul is. Oroszul eddig csak egy könyvet olvastam el (elég sok időbe telt...)

7. Otthon milyen nyelven beszéltek?

Ezen gyakran elképednek az emberek, pedig azt hiszem elég logikus: anyával angolul és oroszul beszélek, apával németül és angolul, a bátyámmal általában magyarul, de tökéletesen megértjük egymást a többi három nyelven is. Anya és apa, ahogy már említettem, csak angolul értik meg egymást, míg a bátyám anyával szintén angolul és oroszul

beszél, apával általában angolul beszél, németül ritkábban.

8. Mennyire nehezíti meg a sok nyelv a tanulást?

Általában jó hatással van rám, nagyban megkönnyíti az idegen kifejezések megértését. Számtalanszor volt már rá példa hogy bonyolult definíciókra korábban tudtam a magyarázatot még mielőtt a tanáraink elmagyaráztak volna, hogy mit jelent. Hála annak, hogy valamelyik idegen nyelven már tudtam a jelentését és, nem azért mert idegen nyelven olvastam volna a tankönyvet, hanem mert több szinonimaszó van egy-egy kifejezésre.

Kedvenc példám: minthogy meglehetősen szerény a tudásom kémiából, ennek ellenére is már többször megtörtént az, hogy rögtön tudtam egy-egy kifejezés értelmét, mert más nyelven ismertem ezt a szót. Ezért is nagyon hasznos egy, vagy akár több idegen nyelv ismerete.

Nem tagadom, hátrányai is vannak, néha összefolyhatnak a nyelvek, és így megesik, hogy nem

ugrik be egy-egy szó az éppen szükséges nyelven, vagy észre se veszem, hogy más nyelven mondtam valamit. Általános iskolás voltam, amikor a nyárról kellett egy fogalmazást írni. Én egész oroszul és angolul beszéltem, inkább a bátyám beszélt magyarul. Amikor a tanárnő felolvasta a kész fogalmazásokat, köztük az enyémet is csak kuncogást lehetett az osztályban hallani. Én akkor még nem értettem, hogy miért nevetnek és megkérdeztem, mire a tanárnő csak egy példát mondott: kifogtunk egy csomó krábot a tengerből. Akkor esett le nekem is, hogy ez oroszul rákot jelent, amit a többiek nem értettek. Én meg azt nem értettem, hogy a többiek mit nem értenek. Egy kedves osztálytársam magyarázatára esett le, hogy a fogalmazásom felét oroszul írtam. Voltak ilyenek aranyos történetek, és néha még vannak is. Mindezek ellenére nagyon szerencsésnek mondhatom magam, hogy lehetőségem van ennyi nyelven beszélni.

Lejegyezte:

Szalai Kata

Átadták az Ifjúsági Bolyai Pályázat díjait

2011. február 18-án Gloviczki Zoltán közoktatásért felelős helyettes államtitkár és Dux László felsőoktatásért felelős helyettes államtitkár adta át az ötödik Ifjúsági Bolyai pályázat győzteseinek az elismeréseket.

Az Ifjúsági Bolyai Pályázatot 2000-ben hozta létre az akkori oktatásért felelős minisztérium és a Bolyai Díj Alapítvány, amelyet minden évben két, középiskolai és felsőoktatási kategóriában hirdetnek meg. A pályázat a hazai tudományos élet, valamint a világhírű magyar kutatás-fejlesztés kereteinek kiszélesítését tűzte ki céljául. Az Ifjúsági Bolyai Pályázat témáját mindig az előző év Bolyai díjas tudosa jelöli ki. A korábbi években természettudósok kapták a Bolyai-díjat, most először adományozták a társadalomtudományok egy képviselőjének. A díjazott, Ritoók Zsigmond ókori kutató a 2009. évi Bolyai Díj kitüntetését ötlete alapján 2010-ben, „A középiskolai ógörög nyelvoktatás 1850 és 1945

között” című pályázatot írták ki az ifjúság számára. A pályázaton általában egy egyetemi és egy középiskolai díjat szoktak kiosztani. Az idén közoktatási kategóriában a bizottság a pályadíj megosztásáról döntött. A díjazottak Légrádi Zsófia, a Szentendrei Református Gimnázium 12.a osztályos tanulója és Pongor Dávid Edward, a budapesti Gyermekház Általános Iskola, Gimnázium, Kereskedelmi, Vendéglátó, Idegenforgalmi, Informatikai Sport és Szakképző Iskola tanulója. A középiskolai kategóriában Török Márta tanárnőt, Légrádi Zsófia felkészítő tanárát, és Száll László tanár urat, Pongor Dávid Edward felkészítő tanárát részesítették elismerésben.

Légrádi Zsófia a 209-2010-es tanévben az OKTV-n történelemből

10. helyezést ért el, pályamunkáját a Kutató diákok esszépályázatán különdíjjal jutalmazták. Mindezek mellett Zsófi nyerte a Horváth Mihály Történelem Versenyt is, amit többnyire fővárosi gimna-

zisták számára írnak ki. Lelkes és eredményes hallgatója az Mathias Corvinus Collegium középiskolás programjának. Továbbtanulási tervei között a jogász diploma megszerzése az elsődleges cél, de nem kíván felhagyni a nyelvek tanulásával sem és a történelem tanulmányozásával sem. Így most az idei történelem OKTV-n is igyekszik bizonyítani tehetségét.

A Bolyai Ifjúsági Díjhoz vezető pályamunkájában a dualista közoktatás helyzetét és az ógörög nyelv tanításának és létjogosultságának kérdését kutatja, majd a dolgozatot meg is védte a szakmai bizottság előtt, amelynek az elnöke Dr. Ritoók Zsigmond tanár úr, akadémikus volt.

A februári díjkiosztó ünnepségen Zsófia frappáns beszédével hívta fel az ógörög és latin nyelvek fontosságára a figyelmet, véleménye szerint az antik

nyelvek és kultúrák megismerése közelebb visz európai gyökereink jobb megismeréséhez, a gondolkodásunk fejlesztéséhez, nyelvtanulási készségeink fejlesztéséhez. A meghívott miniszteri munkatársak és jelenlevő egyetemi tanárok, szakkollégiumok vezetői egyöntetűen úgy vélték, Légrádi Zsófia középiskolásként is már megállja a helyét az ifjú egyetemei kutatók közt, tehetsége sokoldalú, eredményessége öröndetesen fejleszthető. A fiatal kutató leány méltán részesült az országos elismerésben, aminek az elnyeréséhez sokat köszönhet alma materének, a Szentendrei Református Gimnáziumnak. Az ünnepélyes díjkiosztó után, ahová elkísérte Öt Földi János igazgató úr is, Zsófitól interjút kért a Kossuth Rádió riportere, majd egy szűkkörű fogadással zárult a díjkiosztó. Gratulálunk Zsófi, csak így tovább

A tánc részese voltam

Idén ősszel a 12. osztályok elmerültek a szalagavató táncok koreografálásának és betanulásának izgalmaiban. Mindkét osztály nekiesett a bécsi keringő lépéseinek is, azonban a 12.b osztályból éppen egy fiú hiányzott ahhoz, hogy mindenkinek legyen párja.

Az igazgatóság úgy rendelkezett, hogy isko-

lán belül kell megoldani, így Kiss Székely tanár úr egy szép őszi délelőtt besétált az osztályunkba köszönt minden fiúnak, majd elkezdte méregetni egyikünk-másikunkat, végül közölte azokkal, akik nem voltak jelentősen magasabbak úgy 170 cm-nél, hogy , hogy túl alacsonyak.

Így végül jutott el a 185 centi fölöttiekhez, és elegánsan szemeztetni kezdett közülünk. Hamarosan a szög is kibújt a zsákból, kiderült, megtudtuk mi is a „háztűznéző” okát, és hogy azért

kell magas ember, hogy jól mutasson a színpadon, ne legyen alacsonyabb a párjánál. Ekkor még nem rám esett a választás, úgyhogy semmit sem sejtettem egészen addig, amíg az illető leányzó, aki pár nélküli volt a folyosón azzal a sokat sejtető belépővel köszöntött a folyosón, hogy én vagyok az utolsó reménye. Így csöppentem bele az idei szalagavató forgatagába. A próbák péntekenként nulladik és első órákban voltak, lassan szálilingóztunk hétről hétre a tornaterembe és próbáltunk ellenállni, a kísértésnek, hogy a lassú keringő zene alatt el ne szenderedjünk. Ahogy közeledett december közepe, úgy kezdett alakot öltetni a teljes koreográfia, és sűrűsödtek meg a szombati próbák, gyakran párhuzamosan az a-sokkal, akikkel csendes háborút folytattunk a tornateremért (a másik osztály az Áprily terembe szorult vissza). Ezeken a próbákon láttam a kötetlen osztálytáncot is, és átlógtam a másik terembe az a-sokét is megnézni. Aztán beköszöntött a szalagavató hete, és minden felgyorsult, a délutánjaink nagy részét bent töltöttük és próbáltunk, próbáltunk, a próbáknak mindig is remek hangulata volt, de ekkor igazán elszabadult a jókedv, jó pár alkalommal úgy vonultunk fel a színpadra, hogy még hosszan nem tudtuk abbahagyni a nevetést. Aztán eljött a szalagavató napja, az osztálytáncok nagyon jól sikerültek, és tapsorkán búcsúztatta őket, ekkor csatlakoztam, még gyorsan megnéztük a videót, aztán amíg az a-sok táncoltak bevonultunk a színpalak mögé. Felpróbáltunk egy-két kósza cow-

boy kalapot, és nagyon jól elszórakoztattuk magunkat. Majd felsorakoztunk a színpad hátsó terébe, ekkor felhangzott egy Reményik Sándor vers, ami mindenkiből mélyről jövő reakciókat váltott ki a függöny mögött. Aztán felcsendült a zene és elkezdtek, először még kissé visszafogottabban, aztán egyre jobban kinyílván, sokasodtak a mosolyok, peckesebbek lettek a léptek és egyre nagyobb a lendület. Amikor pedig a rózsában kiemeltük a lányokat, a tapsviharban a plusz súly alatt oldalazva két fél szoknyától eltekintve csak sugárzó arccal láttam. Végül az elköszönés és a záró elsőprő taps teljesítette ki az előadást. Az öltözőben meg-

erősítettük lelkünket a második előadásra, ami már könnyeden lefolyt és megállapítottuk, hogy a magunk részéről mind úgy gondoljuk, hogy mi adtuk az est fénypontját (bár azt hiszem az a-sok is könnyen lehet, hogy erre jutottak magukkal kapcsolatban). Végül nagyon örültem, hogy így alakult és beszállhattam ebbe a táncba, magát a táncot is nagyon élveztem, de így megismerhettem a 12.b osztályt jobban amiről ha lemaradok, azal nagyon sokat veszítettem volna, egy nagyon jó társaság. Nagy kár, hogy már idén elballagtok!

Jeney Ábris 11.a

Magyar találmányok

A lánc nélküli bicikli:

A szeptemberben megrendezett padovai nemzetközi kiállításon a magyar Schwinn Csepel gyár mérnökei hatalmas sikert értek el legújabb találmányukkal: a lánc nélküli biciklivel, azaz a Stringbike-kal.

A hagyományos láncos biciklik jó néhány hibát rejtenek, amiket nem is érzünk, hisz már rég hozzászoktunk. A fejlesztők ezeket akarták kiküszöbölni, méghozzá nem úgy, hogy a régi rendszert tökéletesítik, hanem úgy, hogy teljesen újat hoznak létre. A modell lényege, hogy az egy oldalon futó láncot kábelekre cserélték. A bicikli hajtásának érzete ezáltal teljesen más lesz: egyrészt a tekerés során fellépő „holtpontokon” az ember sokkal könnyebben átjut, így kevésbé fárad el, másrészt ez a felépítés a biciklit is kevésbé terheli. A más sportokban (pl. szörf vagy vitorlázás) is használt kábel több tízezer kilométert is bír szakadás nélkül, szemben a láncok 3-4 ezer kilométerével, ezenkívül nincs szüksége olajozásra.

A kerékpár 19 fokozatú váltóval van felszerelve, és számos más kényelmi funkció is van bele építve: például a pedálokat egy kis rugó vízszintesen tartja, így felszállásnál rögtön rá tudjuk tenni a lábunkat. A hátsó kereket a könnyebb szállítás érdekében bármikor le lehet venni.

A bicikliből a kiállításra még csak 10 mintapéldány készült, és az ára egyelőre 700-800 ezer forint környékén van: az alkotókat mégis folyamatosan hívják külföldre. Ők maguk úgy tartják, hogy nem is ebben a bicikliben, hanem az esetleges továbbfejlesztéseiben rejlenek nagy lehetőségek, és nem kell csodálkoznunk, ha pár év múlva már természetes az, hogyha egy biciklin nincs lánc.

A 3D-s rajzolóprogram:

Egy 19 éves srác szívószálakból, karácsonyfaizzókból és kerítésdrótokból kezdett olyan számítástechnikai eszközt fejleszteni, ami már akkor, 2005-ben hat első díjat hozott neki a 21 éven aluli tudósok és feltalálók világdöntőjén, Arizonában. Az azóta továbbfejlesztett Leonar3Do ma pedig már igazi világsikernek számít.

Ez az eszköz egy sok ezer éves munkástílust vált fel: a barlangrajzoktól kezdve a papír és ceruza vagy az iskolai tábla használatáig mára minden eltolódott a két dimenzió irányába. Ezzel szemben a Leonar3Do ehetőséget nyújt használójának arra, hogy ötleteit három dimenzióban valósítsa meg a számítógépe, egy szemüveg és egy „madár” segítségével: ez lényegében az egeret helyettesíti, csupán a jobb fogás érdekében inkább hasonlít egy madárra, mint egy egérre (legalábbis annyira, mint amennyire egy egér hasonlít egy valódi egérre...). A rendszer technikai alapja, hogy a monitoron levő szenzorok érzékelik a felhasználó által viselt 3D-szemüveg és a madár helyzetét, így az alkotó előtti térben háromdimenziós kép jelenik meg, amelyet rögtön át is formálhat, azaz térben lehet rajzolni, gyurmázni, alakzatokat megragadni és körbeforgatni. A feltaláló szerint rengeteg kaput kinyit a módszer, segítheti mind a kutatókat, mind a tanárokat: „Az oktatásban egyre nagyobb probléma, hogyan lehet a gyerekek figyelmét lekötni. Elég, ha összehasonlítjuk, milyen hatást jelent a játékok vagy a számítógép világa ahhoz képest, hogy egy tanár a tábla előtt magyaráz. A Leonar3Doval nagyságrendekkel komplexebb tananyagokat, összefüggéseket lehet elmagyarázni és élménnyé tenni, mint az eddigi módszerekkel.” Bár ez mind biztatóan hangzik, nekünk, diákoknak, a Leó 200 ezer forint feletti árát figyelembe véve nem valószínű, hogy az iskolánk hamar beszerezne egy osztálynak elég készletet belőle.

Miből lett a cserebogár

Még mindig várjuk a helyes megfejtéseket! Jár érte a csoki!

Az előző számunk feladványának helyes megfejtése: Szénási Zsófia tanárnő volt.

A rejtvények leadása: szrgalfarejtveny@gmail.com, A postaládánk az első emeleti matematika hirdető alatt.

Szalai Kata 11.nyek

Művészeti hírek

Mint tudjátok az Áprily Galéria rendszeresen helyt ad a művészetben tehetséges tanulóinknak arra, hogy alkotásaikkal megleljenek benneteket, megmutassák Nektek is, mit is alkottak.

Az V. Országos Középiskolás Képzőművészeti Diáktárlaton országos hírű festőművészekből álló zsűri dicséretben részesítette a következő tanulókat:

- Cséki Kitti 11. Nyek
- Kun Édua 11.a
- Kiss Dénes 12.b

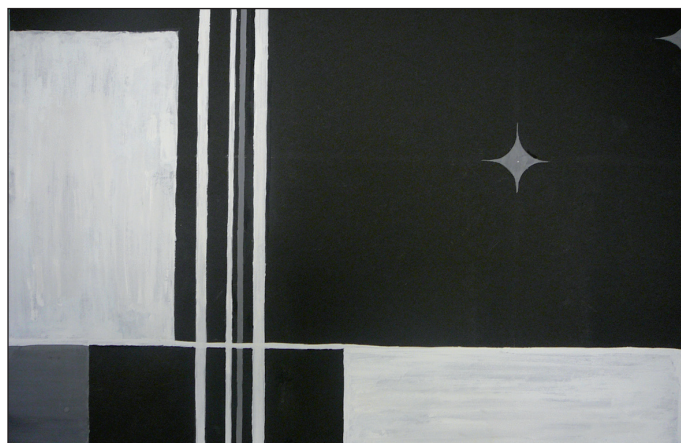
Alkotásaik megtekinthetők a hajdúszoboszlói Kovács Máté Városi Művelődési Központ és Könyvtárban. Gratulálunk a kiállítóknak.

Az Áprily Galériában novemberben Nyisztor Emese „öregdiákunk” tanulmányrajzai voltak láthatók. Emese, ékszerész szeretne lenni. Munkájához elengedhetetlen a jó rajztudás.

Gratulálunk neki.

2010 decemberében Mikeházi Antal 7.a osztályos tanuló rajzai által középkori harcosok páncélvi-seleteivel ismerkedhettünk meg.

Tanáraink közül Szénásiné Lénárt Zsófia tanárnő alkotásait csodálhattuk.

A minimális ponthatár 2012

A kétszintű érettségi rendszer bevezetése óta nincs külön felvételi vizsga, a középiskolai teljesítmény és két érettségi vizsgaeredmény alapján rangsorolják az egyetemre, főiskolára jelentkezőket. A bejutási feltételként meghatározott minimális ponthatár 2010-től már 200 pont, amely két év múlva tovább emelkedik.

A kétszintű érettségi rendszer 2005-ös bevezetése óta nincs külön felvételi vizsga, a középiskolai teljesítmény és két érettségi vizsgaeredmény alapján rangsorolják az egyetemre, főiskolára jelentkezőket. Természetesen alkalmassági és gyakorlati vizsga továbbra is van azokon a szakokon, ahol ez

szükséges.

A bejutáshoz szükséges minimális pontszámot annak idején 160 pontban határozták meg. Ezt a kormány egyszer már módosította, így az idén (2010-ben) felvételizők már csak 200 pont feletti teljesítménnyel kerülhetnek meg egyetemre, főiskolára. A kormány áprilisi rendelete alapján 2012-től tovább emelkedik a minimális ponthatár: 240 pontra. Ez már két, közel jeles szintű közép-szintű- vagy legalább egy emelt szintű - érettségit feltételez.

A változások három lényeges eleme:

1. A felvételi eljárás során kapható többletpont-

tok mértéke 80-ról 100-ra nő, tehát 400+100 pontos rendszer lesz.

2. Az emelt szintű érettségiért adható többletpontok mértéke 40-ről 50-re emelkedik. Ez azt jelenti, hogy mivel legfeljebb két emelt szintű érettségiért kapható többletpont, így azokkal meg lehet szerezni a maximálisan szerezhető többletpontot.

3. A felvételi eljárás során a minimális bejutási küszöb 240 pontra nő.

- Ez azt jelenti, hogy a két olyan érettségi vizsgatárgyból, amiből az adott szakon pontot lehet számítani, legalább 50-60%-os eredményt kell elérni ahhoz, hogy valaki felvételt nyerjen.

- Fontos szempont az is, hogy a minimális ponthatár elérésekor az emelt szintű érettségiért

kapott többletpontokat be lehet számítani (de csak azokat!), így 50 vagy 100 többletpontot lehet szerezni. .

A fenti változásokat első alkalommal a 2012-es keresztféléves eljárásban kell alkalmazni, azaz a 2012 februárjában induló szakokra jelentkezők pontszámát már a fentiek alapján számolják.

Többletpontok: változás 2011-ben is

A többletpontok rendszere 2011-től módosul: kevesebb többletpontot lehet kapni a nyelvtudásért, illetve evvgyéb jogcímenen (OKJ bizonyítvány, sportteljesítmény, versenyek stb.), ezért 2011-től jobban „megéri” emelt szintű érettségit tenni.

felvi.hu alapján

További eredmények

Röplabda diákolimpia - országos elődöntő (Tatabánya) 2011. január 15.

IV. hely

Németh Kristóf 11.b, Stomfai Máté 11.b, Székely Ágoston 11.b, Fórisch Bence 11.b, Deim Pál 11.b, Haluska Dávid 11.a

Tiringer János Péter 5.a	79
Bozsóki Gergely 5.a	73
Kovács Mátyás 6.a	72
Puskás áron 6.a	68
Hornos Kata 5.a	58
Moravcsik Anna 5.a	42

OKTV eredmények 2010-11.

63 diákunk, 14 féle versenyen vett részt.(Összesen 43 óra felügyelet) 83 dolgozatot értékelt 12 tanárunk ebből továbbküldhető volt 24 dolgozat:

Matematika: 5db, Informatika I.: db7, Angol nyelv: 3 db, Történelem: 2, Francia nyelv: 2, Informatika II., latin nyelv, fizika, biológia, német 1-1 fő

Második fordulóban versenyez 8 fő (matematika 4, történelem 1, informatika II. 1, latin 1, biológia 1)

Köszönjük a felkészítést, javítást.

Informatika versenyek részeredményei

Programozás OKTV II. fordulójába jutott :

Sulyok András Attila 11.a

Nemes Tihamér Programozási verseny II. fordulójába jutott:

Tóth Ádám Aladin 10.a

Nemes Tihamér Alkalmazói verseny II. fordulójába jutott:

Tóth Ádám Aladin 10.a

Országos Logo verseny II. megyei fordulójába jutottak:

Hagymási Réka 7.a 69

Csesznák Tamás 7.a 69

Gratulálunk a versenyzőknek, és további sikeres felkészülést kívánunk.

Refis diákok a XX. Természet - Tudomány Diákpályázat nyertesei között

Az Ernst Grote , a Tübingeni Egyetem agysebészeti tanszékének professzora által alapított kategória pályázatait dr. Rosivall László, dr. Csaba György és Kapitány Katalin értékelte.

A pályázaton Elter István 12.b osztályos tanuló I. helyezést ért el Szívsebész-segéd voltam a nyáron című pályaművével. Felkészítő tanára: Kiss Székely Zoltán

A Martin Gardner által alapított különdíj pályázatait dr. Pálmay Lóránt, dr. Munkácsy Katalin és Herczeg János értékelte.

A pályázaton Pécsi Ágnes 12.b osztályos tanuló III. helyezést ért el Arany Arány című pályaművével. Felkészítő tanára: Szakács Erzsébet

A Simonyi Károly professzor által alapított különdíj pályamunkáit dr. Füzi László, dr. Radnai Gyula és dr. Schiller Róbert értékelte.

A pályázaton Fazekas Tamás 12.b osztályos tanuló III. helyezést ért el Etnobotanikai jegyzetek Hollandiából című pályaművével. Felkészítő tanára: Kiss Székely Zoltán